

oiuma keppi jäalle fätte; agga Aaroni kep-
sa; jäalle feige pühama paika widud senna
seisma/nenda kui Jummal olli Moses fäst-
nud tehha; et se piddi rahvale öppetussesk
ollema/et Aaron ja temma suggu-roossä ag-
ga piddid Jehowa preestrid ollema, ja ei
mu ükski. Kui Jummal mäitud rahwa nur-
risemisse pärast sedda preestri ommitit nult-
lusse ja immetähhega olli Aaroni ja ta sug-
gu-roossale kinnitanud/ siis andis temma ka
neile teada; mis nende kohus piddi ollema
tehha/ ja kust nemmad piddid toidust sama/
et ei olleks pärast eumani sedda rahwa nur-
risemist tarvis. Agga rahwas leidsid om-
meti veel suud Mosesse ja Aaroni vasto-
panna; seit kui nemmad feige se leriga Sin-
ni õrbe said, kuhho Mosesse ödde Mir-
jam ka ãrasurri, siis tulli neile se wee pu-
do; mis rahval muud, kui ta nurrisema ja
Mosesse ja Aaroni vasto ütlema; Oh ollek-
sime senna samma paika ãrasurnud/kui meie
teised

teised wennadfe surrid/ siis olleks se hea ol-
nud/ et meie nükd ei saaks janno surra om-
ma weistega hopis! Mis je olli/ et teie meid
seie pahha kohta saatsite, kus ei sunni ei
külwada, kus middagi ei olle mis sunnib suh-
ho pisti? polle sun ei wigi - ei wima - mar-
jo / egga Kranati oune / ja met polle fa siin/
mis meie peame joma. Moses ja Aaron
laksid siis Jummala jure nou küssima. Kui
nemmad foggodusse telgi uks ees silmili
maas seisid / tulli Jehowa Jummala oulin-
ne selgus nende ülle/ ja siis sai Moses kuul-
da / mis ta piddi tegema; tedda kästi om-
ma keppi wotta, misga ta enne jo olli im-
metähhed teinud, ja rahwaga minnema üh-
he faljo jure ja selle vastoräkima/ et se pid-
di met wâlia andma et rahwas ja nende
weiksed saaksid juu. Moses läks siis om-
ma wennaga sinna faljo jure rahwa man-
neimattega; et ta agga kûps ja kibbe feit
oli